

דף מט

'ארבע מיתות נמסרו לבית דין; סקילה, שריפה...', — נראה שככל דין זה, 'ארבע מיתות נמסרו לב"ד', נאמר שאין בית דין מימותים אלא באוטן ארבע מיתות האמורות בתורה. וזה מה שכתו הtos' (בריש מכות), שכאשא אי אפשר להמיהת את הנידון בmittah המפורשת לו, אפשר להמיהתו בmittah אחרת מאותן ד' מיתות אבל לא בmittah אחרת [מלבד ברוצח וככ' שנתרבה בפירוש].
ויש לומר שגם כאשר בית דין עונשים שלא מן הדין, בהrigut אדם — אין להם רשות אלא באחת מד' מיתות. [וכיווצה בזה מצינו במלך, שאין לו רשות להרוג אלא בסיף] (עפ"י חודשים ובאורום).
מצד הסברא היה נראה שכינן שב"ד מעוניינים בכל עונש לצורך שעה אף בכוה שלא נאמר בתורה, כגון קציצת אבר וכדו', כמבואר בגמרא ובראשונים — רשאים גם לחייב בכל אופן שיראה בעיניהם, עכ"פ כאשר א"א להמיהתו באחת מד' מיתות.
וע"ע במש"כ להלן נב: במעשה דבר חמא בר טוביה, ולעיל מה.

'כל מקום ששנו חכמים דרך מנין — אין מוקדם ומואוחר, חוץ משבעה סמנין...'. — נראה הכוונה לامر שמשידור הדברים כשלעצמם אין ללמידה יעקוב לסדר האמור. ואולם במקומות שאמרו חכמים שכ' הוא הסדר, ודאי הוא בדוקא. וכן שניינו 'סדר ברכות: אבות וגבורות וקדושת השם', וכן 'סדר תקיעות...'. וצ"ע בדברי התוס' שהנחנו ב'תימה'.
וכן מה שאמרו 'בפלוגתא לא קא מיירי' נראה שהכוונה היא כיון שנחלקו בסידור מניתן, הרוי והכайлוי נאמר בפירוש שכ' סדרון ומדרגותן מן החמור לקל, הלך אינו עניין 'כל מקום ששנו חכמים דרך מנין' (עפ"י חודשים ובאורום).
אפשר שקשיטת התוס' היא מכך שרב פפה סבא הוסיף ממשמה לרבי משנתנו, הרי שמנה גם כלל שהסדר מכון בהם בפירוש, וא"כ קשה מ"ט לא מנה גם סדר ברכות ותקיעות. עוד יש לומר שלשון 'סדר...' אינו במשמעותו בדוקא לעיכובא, וסדר תמיד יוכיה.

'מנין שלא יהיה דבר קודם למנכדים...', — נראה שאין זה אלא לכתלה, אבל אם לבשם שלא כסדר ועובד — עבדותכו כשרה, דלא מיתתי בגמ' קרא לעכב, ולא שנינו שהמשנה סדר הבגדים עבדותכו פסולה.
ובנדזה ס":ה: תדרה כל כתבו התוס' שכ' דבר שאין עצמו מצוה אלא רק תוצאתו, אין שייך לומר בו דלבתיחה יעשה כך ובדיעבד כשר גם באופן אחר. ולפי"ז מכאן מקור לשיטת הרמב"ם דמנה לבישת בגדי כהונה למצות עשה בפני עצמה (מהגר"א נבנצל שליט"א).
א. בספר גבורות איי (יומא כג): דין בדבר וצידד שסדר הלבישה מעכב כיון שהיא עליו הכתוב. וחסר שם המשך הדברים.
— ע' בוה חודשים ובאורום כאן.
ב. על סדרשאר הבגדים משנה התנה, ועל סדרן בכתביהם — ע' שאגת אריה; בית הלוי ח"א א,ג; חודשים ובאורום כאן.